

A Dāniels:

❖ Lūgšana bīstamos laikos.

- Pateicoties uzticība Dievam, Daniels ieguva gudrību, spēju saprast visādas parādības un sapņus (Dan. 1:8, 17, 20). Kad viņa un viņa draugu dzīvība nonāca briesmās, viņš lūdza Dievu (Dan. 2:17-23).
- Pēc ilgstošas lūgšanu dzīves, kādas īpašības bija ieguvis Daniels (Dan. 6:3-5)?
- Debesis uzklausa Daniēla lūgšanu (Dan. 9:20–23; 10:12). Tikai pārtraucot šo saikni, viņa ienaidnieki varēja viņam nodarīt ļaunumu (Dan. 6:5–7).
- Sastopoties ar grūtībām un nāves draudiem, Daniels turpināja lūgt kā bija ieradis (Dan. 6:10):
 - (1) Viņš bija neatlaidīgs, lūdza trīs reizes dienā
 - (2) Viņš lūdza pie atvērta loga, kas bija vērsti uz Jeruzalemi
 - (3) Viņam bija noteikti ieradumi, lūdza uz ceļiem
 - (4) Tā bija pateicības lūgšana

❖ Lūgšanas stāja

- Lūdzot, mēs runājam ar Dievu tā, it kā runātu ar draugu. Tomēr Dievs nav tāds kā mēs. Viņš ir Visuma Kēniņš.
- Tāpēc Daniels bija pieradis nometies ceļos Viņa priekšā, lai lūgtos, atzīstot Viņu par savu Valdnieku.
- Mēs varam Dievu lūgt jebkuros apstākļos, jebkurā brīdī, ne vienmēr ir iespējams vai nepieciešams to darīt šādā veidā.
- Ar aizvērtām acīm, lūgšanā varam labāk koncentrēties, taču dažos gadījumos tas var būt neiespējami (ejot, braucot ar auto utt.)
- Svarīgi, lai mūsu lūgšanas tiktu teiktas ar cieņu, kā pienākas vienīgi Dievam.
- Bībelē atrodam piemērus par cilvēkiem, kuri lūdza dažādos veidos atbilstoši saviem konkrētajiem apstākļiem.
 - (1) Josafats lūdza, stāvot tautas priekšā (2. Laiku 20:5)
 - (2) Dāvids sēdās Dieva priekšā, lai pateiktos (2. Sam. 7:18 LBLA)
 - (3) Sālamans lūdza, ceļos pacēlis rokas; (1. Ķēn. 8:54)
 - (4) Tauta noliecās uz zemes, lai lūgtu (Neh. 8:6)
 - (5) Dāvids lūdza Dievu, guļot gultā; (1. Ķēn. 1:47)
 - (6) Nehemija lūdza, stāvot klusībā ķēniņa priekšā (Neh. 2:1-4)
- Neatkarīgi no mūsu nostājas, Bībele mudina mūs lūgt nepārtraukti (1. Tes. 5:17), neatlaidīgi (Kol. 4:2) un pastāvīgi (Rom. 12:12).

B Ēnohs:

❖ Lūgšanu piepildīta dzīve

- Ēnoham nācās dzīvot grūtā laikā, kad pirmsplūdu cilvēku ļaunums arvien pieauga. Kad piedzima viņa dēls, viņa izpratne par Dievu paplašinājās, un viņa saikne ar Viņu kļuva cieša (1. Moz. 5:21–24).
- Lūgšana bija svarīgs faktors šajās attiecībās. Jo intensīvāki un steidzamāki bija viņa darbi, jo pastāvīgākas un dedzīgākas bija viņa lūgšanas. Reizēm viņš devās uz nomaļām vietām, lai varētu pabūt ciešākā savienībā ar Dievu. Tomēr viņš vienmēr atgriezās pie cilvēkiem, lai dalītos ar viņiem savās zināšanās par Dievu.
- Dievs mūs dzird gan ikdienas steigas laikā, gan klusumā, gan atrodoties vienatnē. Nav nevienas vietas uz zemes, kur Viņš mūs neredzētu un nedzirdētu. Mēs varam izteikt savu lūgšanu vārdos (tas palīdz koncentrēties) vai arī klusumā (tas palīdz izteikt savas domas). Ļoti svarīgi, nekad nepārtraukt sazināties ar Dievu lūgšanā.

C Mozus:

❖ Sarunas ar Dievu.

- Dzirdot Dieva balsi no Sinaja, Izraēla tauta lūdza, lai Viņš vairs nerunātu ar viņiem tieši, jo viņi baidījās, ka Viņš viņus varētu nogalināt (2. Moz. 20:18-19).
- Tā tas ar Mozu nenotika, kurš runāja ar Dievu vaigu vaigā, aci pret aci (5. Moz. 34:10). Četrdesmit gadu garumā (no degošā krūma līdz viņa nāvei) Mozus un Dievs personīgi regulāri sarunājās (2. Moz. 33:9-11).
- Bībelē ir minēti vairāki četrdesmit dienu periodi, kuru laikā Dievs deva Mozum konkrētas norādes par svētnīcas celtniecību un paziņoja viņam dažādus likumus. Šo sarunu laikā Mozus arī aizstāvēja tautu.
- Mums nav tādas privilēģijas runāt ar Dievu aci pret aci, bet lūgšana aizpilda šo trūkumu, ļaujot mums tieši sazināties ar Viņu.

❖ Aizlūgšanas.

- Aizlūgšanas lūgšana ir tāda lūgšana, kurā mēs lūdzam par citiem cilvēkiem (Jēk. 5:16; Mt. 5:44; 1. Tim. 2:1-4).
- Mozus vairākkārt un dažādu iemeslu dēļ aizstāvēja citus Dieva priekšā:
 - (1) Par ģimenes locekļiem
 - (a) * Par Ārona grēku (5.Moz.9:20)
 - (b) * Par Mirjamas ļaunprātīgo runāšanu (4. Moz. 12:10–13)
 - (2) Par tautu
 - (a) * Kad bija nonākuši izsalkumā (4. Moz. 11:11–13)
 - (b) * Kad bija nonākuši slāpēs (2.Moz. 15:24–25)
 - (c) * Kad bija apgrēkojušies (2. Moz. 32:30–32)
- Kas pamudināja Mozu aizlūgt par citiem? Mūsu lūgšanu motivācijai ir jābūt tādai pašai: mīlot tos, par kuriem lūdzam.